

Gál Ferenc: *Úton a teljesség felé.* Szent István Társulat, Budapest 1977, 256 o.

Gál Ferenc, a legtermékenyebb mai magyar teológus, ismét egy szép könyvvel ajándékozta meg a magyar olvasóközönséget. A kötet most is konferenciabeszédek és előadások gyűjteménye. Ez a tény meghatározza műfajukat is. Maga a szerző az előszóban körülírja ezt a műfajt: meditáció, vallásos elmélkedés teológiai témákról. „Az Igehirdetésnek olyan formája ez, amely a Szentírás alapján meg akarja eleveníteni azt az üdv történeti helyzetet, amelyben Isten kitárult az ember felé, hogy hittel, reménnyel és szeretettel töltsse el.” Gál ismeri a legújabb szentírástudomány és teológiai reflexió eredményeit; ezeket igyekszik életközébe hozni, hogy a felnőtt katolikusok hitét elmélyítse, egyéni vallási kérdéseikre választ adjon. Minden előadásában a keresztény tapasztalat vagy élmény egy-egy szempontját világítja meg. A tanulmánycsoportok címei: Hit és élmény, Keresztény öröm, Húsvéti misztérium, Titok és élet — jelzik ezt a törekvését. Kiindulópontja mindig a Szentírás. A bibliai szövegek felsorakoztatása közben jelzi a szükséges exegetikai szempontokat, de mindig az írások tartalmán, a mának szóló tanításon van a hangsúly. A mai magyar életre alkalmazza a kinyilatkoztatást. Közben megemlíti egy-egy teológiai vagy filozófiai szerzőt, véleményt, sőt irodalmi példákat is. Idéz. Állásfoglalása nyitott, egészségesen kiegyensúlyozott. Jó példa erre a kiegyensúlyozottságra a „Jézus emberi lelkülete”, amely egy igen nehéz krisztológiai kérdés szerencsés megközelítése. Egyik legalaposabb, terjedelemben is leghosszabb tanulmánya: „Teofániák a Szentírásban”: figyelemre méltó biblikus-teológiai összefoglalása az „Istenjelenések” témájának. A tanulmány végén ezt a tömör végkövetkeztést olvassuk: „A teofániák nemcsak az isteni lét transzcendenciáját hirdetik, hanem azt is, hogy az ember nyitva áll ennek a transzcendenciának befogadására, és Isten áthidalta a távolságot. A természetfölötti megnyilatkozásoknak mindig lesz mondanivalójuk azok számára, akik megsejtették magukban a végtelen lét, az abszolút igazság és a tökéletes szeretet igényét. Az az érzésük, hogy Isten szóra bírta őket, és a mindenség beszédesebb lett” (229—30).
Szabó Ferenc

S z e n t s é g i m á d á s . Szerk. Dr. Bánk József egri érsek. Ecclesia, Budapest, 1977, 340 o.

Az imakönyvet az akkor még egri érsek a főegyházmegyei munkaközösség 13 tagjának közreműködésével szentségimádási napokra állította össze. Bevezetőjében hivatkozik VI. Pál pápa 1973. dec. 2-i dekrétumára: „Szentáldozás és az Oltáriszentség tisztelete a szentmisén kívül.” Ebben többek között ezt olvassuk: „Azokban a templomokban, ahol az Oltáriszentséget állandóan őrzik, ajánlatos, hogy minden évben legyen egy hosszabb-rövidebb ideig tartó ünnepélyes szentségkitétel, hogy a helyi közösség e szent titkot mélyebben átélje és imádj” (7). A gyűjtemény tehát elsősorban közösségi használatra készült, egyházközségi, plébániai szentségimádásra. Böven tartalmaz azonban olyan imákat is, amelyek a hívek egyéni áhitatát, elmélkedését hivatottak elősegíteni. Három részből áll. Céljának megfelelően az első, a „Szentségimádási órák” a legbővebb. 19 különböző típusú szentségimádási órára ad kidolgozott anyagot: könyörgés az egyházért, a krisztusi papságért, az egyházközségért, a gyermekekért, felkészülés a halálra, engesztelés stb. A második rész néhány rövid eucharisztikus elmélkedés mellett közismert imákat közöl. A harmadik 76 SZVU ének szövegét hozza, főképp azokat, amelyek kapcsolatban vannak az Oltáriszentséggel. Az értékes összeállítás minden bizonnyal elősegíti az Oltáriszentségben élő Krisztus méltó tiszteletét és elmélyültebb szeretetét.
R.